

Instytut Pamięci Narodowej

<https://ipn.gov.pl/pl/sledztwa-i-lustracja/sciganie-zbrodni-przeciwko-nar/akty-oskarzenia/235758,432-Akt-oskarzenia-przeciwko-Andrzejowi-B.html>
02.03.2026, 19:18

432. Akt oskarżenia przeciwko Andrzejowi B.

08.01.2026

Prokurator Oddziałowej Komisji ŚZpNP we Wrocławiu w dniu 29 grudnia 2025 r. skierował akt oskarżenia przeciwko Andrzejowi B. któremu zarzucono, że w dniach 6 sierpnia 1982 roku w Bydgoszczy, jako sędzia Sądu Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy, działając wspólnie i w porozumieniu z innymi sędziami – Walentym M. i Mikołajem H, nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku właściwej i obiektywnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego poprzez nieuwzględnienie w wydanym postanowieniu o sygnaturze akt Z.140/82 zażalenia obrońcy Ireneusza Jońcy na postanowienie Zastępcy Prokuratora Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy z 16 lipca 1982 roku o przedłużeniu do 19 sierpnia 1982 roku zastosowanego postanowieniem z 19 kwietnia 1982 roku środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania, mimo zaistnienia przesłanek stanowiących podstawę do uchylenia zaskarżonego postanowienia i upływu terminu przewidzianego na prowadzenie postępowania przygotowawczego w trybie doraźnym, który skutkował obligatoryjnym stosowaniem tymczasowego aresztowania wobec podejrzanego, kierując się względami politycznymi, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew zgromadzonemu w postępowaniu karnym materiałowi dowodowemu, co spowodowało dalsze pozbawienie wolności podejrzanego oraz stanowiło poważną represję wobec osoby wyrażającej poglądy polityczne odmienne i krytyczne w stosunku do panującego wówczas ustroju i poczynąń ówczesnej władzy totalitarnej, a także było działaniem na szkodę interesu publicznego i prywatnego pokrzywdzonego.

Ponadto oskarżony w dniu 31 sierpnia 1982 roku, działając we współpracy z wyżej wymienionymi sędziami, nie dopełnił ciężącego na nim obowiązku właściwej i obiektywnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego poprzez nieuwzględnienie w wydanym postanowieniu zażeń podejrzanym Ireneusza Jońcy, Tadeusza Kundy i Krzysztofa Markowskiego na postanowienia Zastępcy Prokuratora Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy z 17 sierpnia 1982 roku o przedłużeniu do 19 października 1982 roku środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania wobec Ireneusza Jońcy oraz do 30 października 1982 roku tymczasowego aresztowania wobec Krzysztofa Markowskiego i Tadeusza Kundy, mimo zaistnienia przesłanek stanowiących podstawę do uchylenia zaskarżonych postanowień i upływu terminu przewidzianego na prowadzenie postępowania przygotowawczego w trybie doraźnym, który skutkował obligatoryjnym stosowaniem tymczasowego aresztowania wobec podejrzanym. Andrzej B. działał kierując się względami politycznymi, w wykonaniu z góry powziętego zamiaru, wbrew zgromadzonemu w postępowaniu karnym materiałowi dowodowemu, sygn. akt Pg. śl. II 103/82, co spowodowało dalsze pozbawienie wolności podejrzanym oraz stanowiło poważną represję wobec osób wyrażających poglądy polityczne odmienne i krytyczne w stosunku do panującego wówczas ustroju i poczynąń ówczesnej władzy totalitarnej, a także było działaniem na szkodę interesu publicznego i prywatnego pokrzywdzonego.

Wymienieni wyżej pokrzywdzeni – członkowie NSZZ „Solidarność” po wprowadzeniu stanu wojennego zaczęli drukować i kolportować biuletyn „Komitetu Obrony Solidarności”, w którym zawarte były przede wszystkim informacje o aktualnych wydarzeniach w Polsce i na świecie, w tym także o represjach stosowanych w stosunku do działaczy zdelegalizowanej „Solidarności” i wobec ogółu społeczeństwa przez ówczesną totalitarną władzę komunistyczną. Działalność ta nie

trwała długo, bowiem już wczesną wiosną, od marca do maja 1982 roku, wszyscy zostali zatrzymani, a następnie tymczasowo aresztowani, pod zarzutem przynależności do nielegalnej organizacji „Komitet Obrony Solidarności” (w skrócie „KOS”). Już w trakcie ich aresztowania Marianowi Galantowi, Ryszardowi Słowińskiemu, Ireneuszowi Jońcowi, Krzysztofowi Markowskiemu i Jerzemu Krzyżowskiemu uzupełniono zarzuty o nielegalne drukowanie i kolportowanie biuletynu „Komitetu Obrony Solidarności”, który – według władz – zawierał również wiadomości fałszywe, mogące wywołać niepokój publiczny lub rozruchy. W trakcie prowadzonego przeciwko nim postępowania prokurator wydawał kolejne postanowienia o przedłużeniu tymczasowego aresztowania, na które pokrzywdzeni i ich obrońcy składali zażalenia, powołując się na trudną sytuację rodzinną niektórych z nich oraz fakt, że w postępowaniu „wykonano już wszystkie czynności z ich o udziałem”, a „upieranie się co do trybu doraźnego oraz przedłużanie aresztu i sprawy do ośmiu miesięcy jest bezprawne i bezpodstawne”. Sąd, w składzie którego znajdował się oskarżony, odrzucił wszystkie zażalenia skierowane przez wyżej wymienionych. Ostatecznie w dniu 16 grudnia 1982 r. Sąd Pomorskiego Okręgu Wojskowego w Bydgoszczy uznał oskarżonych za winnych i skazał wszystkich na bezwzględne kary pozbawienia wolności. Wyrok podtrzymał w mocy Sąd Najwyższy w dniu 11 marca 1983 r. rozpoznając rewizje skazanych i ich obrońców.

Czyny zarzucone w akcie oskarżenia zostały opisane w art. 231§1 k.k. i art. 189§1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 2 ust. 1 i art. 3 ustawy z dnia 18 grudnia 1998 r. o Instytucie Pamięci Narodowej – Komisji Ścigania Zbrodni przeciwko Narodowi Polskiemu.

[Poprzedni Strona](#)

Wrocław